

TERUEL : 1912-1914.

La "provincia " entra en mí. El meu pare em regala un Verascope Richard i començo la fotografia. Un pintoresc tocador de bandurria em fá de mestre de música i de laud.....El meu fort , el Vals de las olas i El Poeta y el aldeano. Aprenc pintura , sota el mestratge del meu pare i , molt esporádicament , d'un pintor professional . Pero , sobre tot , estudio de veritat amb uns professors molt pintorescs. El que mes influencia té sobre mi , Antimo Boscó , valenciá , home actiu i agut ; ens ensenyaba Mineralogia , Botánica , Geologia , Anatomia e Higiene , disciplines per les que inicio un decidit interés . A l'Institut som 14, al meu curs, entre els que hi han tres noies . Trec molt bones notes. La meva germana Pilar es casa, isóén vá a Tortosa i restem sols a Teruel , Malena , el meu pare i jo. Al carrer de Ribalta , ahont vivim , unes magnifiques "golfes" sont escenari de l'afany d'issolament propi de l'edat ; de l'estudi de música i pintura ; dels flirtejós amb les noies del fiscal de l'Audiencia , totes mes grans que jo , que viuen a la mateixa casa. Com emocions , conten : una estudiantina i un viatge a Valencia ; l'amistat d'Uriel , el fotógrafo que viu a la mateixa casa ; el casament de Pilar ; la pintura a l'aire lliure; els triomfs a l'Institut; el fred ; els "deshabillés " de les noies del fiscal ; la contemplació de l'hostilitat de la natura ; l'olor del pá recent fornejat; la rudessa dels aragonessos. El professor de Francés , 2º curs , em fa plorar de rabia al fer-me quedar malament davant dels meus companys al repasar els meus coneixements de Francés 1er. Descobreixo les delícies de les "torrejas " i de passejar amunt i avall de "El Ovalo i La Glorieta " veient cent vegades a les mateixes noies . Ric i m'enfado vambt als Amantes de Teruel exhibits amb calçotets a l'Iglesia de Sant Pedro.